

THE ADVERB – PRAGMATIC SIGN IN THE PRESENT ROMANIAN POLITICAL DISCOURSE

Daniela Dascalu (Giugariu)

PhD Student, "Al. Ioan Cuza" University of Iași

Abstract: Although it is not a part of flexible speech, the adverb can present and analyze from different perspectives, offering a particular aspect to the class to which it belongs. This study presents the pragmatic aspects of the adverb used in the current Romanian political discourse. It will be noticed that adverbs - pragmatic marks have different roles (concession, agreement, reformulation, introducing a theme of discourse, conclusion, confirmation, correction, disagreement etc.), depending on the context in which they are found.

Keywords: adverb, political discourse, pragmatic mark, pragmatic function

Orice comunicare verbală este orientată spre un anumit scop. Pentru a identifica sensul unui enunț și scopul pentru care acesta a fost emis, este necesar a se cunoaște contextul.

Mărcile pragmaticice conțin informații pragmaticice, care nu se află în formele lingvistice ale comunicării și care transmit intențiile comunicative ale vorbitorului. Luându-se în considerare funcția pe care o îndeplinesc adverbele – mărci pragmaticice, există :

- a. mărci pragmaticice ale organizării discursului: mai înainte, în primul rând, în al doilea rând, pe de o parte, pe de altă parte;
- b. mărci pragmaticice de solicitare a acordului: nu?, da?;
- c. mărci pragmaticice ale acordului: da, corect, OK, aşa;
- d. mărci pragmaticice de receptare și achiziționare a informației: da.
- e. mărci pragmaticice ale concesiei: totuși, în orice caz;
- f. mărci pragmaticice reformulative: de fapt;
- g. mărci pragmaticice ale dezacordului: nu;
- h. mărci pragmaticice ale atenției: da?, bineînțeles;

Studierea mărcilor pragmatici a determinat clasificarea acestora în diverse categorii, contribuind la descifrarea sensurilor enunțurilor dintr-un discurs.

Astfel, în discursul politic românesc actual, se găsesc adverbe – mărci pragmaticice, având diverse funcții pragmatici.

1. Mărci pragmaticice ale organizării discursului

(MAI) ÎNAINTE

„TB: ... LEgea promovată de Emil Boc Legea educației naționale + prevede în mod expres ++ ca: directorii de școli + să nu mai fie membri de partid <R ceea ce dumneavastră domnu' Antonescu tocmai susțineați mai înainte R> că: + să fie membri de partid dar ++ să:: nu conteze cine-i ministru.”

„TB: El va fi + în funcția de la Cotroceni + parteneru' celor despre care v-am vorbit mai înainte.”

Adverbul realizează legătura cu ideile enunțate înainte de a se emite un nou mesaj. Receptorul dorește să coreleză mesajul lingvistic pe care urmează să îl emită cu mesajul transmis anterior de către adversarul său. În ceea ce privește tipul de limbaj căruia îi este

specifică această formulare, se observă că face parte din limbajul oral, în comparație cu „mai sus” tipic limbajului scris.

ÎN PRIMUL RÂND/ ÎN AL DOILEA RÂND

„CA: după părerea mea există câteva lucruri pe care tre’ să le înțelegem și să le FAcem + ca să arăTĂM într-adevăr că educația este prioritate națională. În primul rând să înțelegem sistEmul↓ pe baza Pactului Național pentru Educație↓ care e-un lucru <MARC bun MARC> pe care l-am semnat și noi ”

„MG: În al doilea rând princiPAla + obligație a viitoarei guvernări↓ + și-am să fiu alături de această guvernare cu tot ceea ce pot↓ și cu toate relațiile în plan intern și internațional pe care le am↓ + este o LUptă energetică pentru salVArea locurilor de muncă.”

Locuțiunile adverbiale sunt mărci discursivee de ierarhizare a ideilor discursului omului politic.

PE DE O PARTE/ PE DE ALTĂ PARTE

„TB: <MARC Un pilon MARC> înseamnă finanțarea rezervei + Băncii Naționale pentru a putea menține + RAta + leu euro↓ la: + o rată CONvenabilă pe de-o parte exportatorilor↓ pe de altă parte salariaților↓ iar al doilea pilon a fost legat de + /ă: finanțarea deficitului bugetului de stat pentru a se putea plăti salarii↓ pensii↓ investiții.”

Locuțiunile adverbiale mențin o anumită ordine în discursul politicianului.

2. Mărci pragmatische ale concesiei

TOTUȘI

„EB: Totuși□ acest Cod penal + rămâne cu unele limite. Aș fi vrut să spun cu toată convingerea că este un nou Cod penal. Nu este în totalitate un nou Cod penal.”

Adverbul de concesie introduce regretul politicianului cu privire la structura Codului penal, dar arată și starea de satisfacție a acestuia, încercând să propună unele schimbări pe care le crede elementare.

ÎN ORICE CAZ

„TB: În orice caz↓ vreau să-ți spun + mesaju’. Mesaju’ este că: din SUflet mi-aș dori↓ + și-ar trebui să ne dorim amândoi↓ + ca ce este în acest coș↓ + să se poată găsi↓ + în CÂT mai puțini ani↓ + și pe masa românilor.”

„CA: Și eu cred că <MARC aici MARC> un nou președinte cu o nouă atitudine cu o NOuă acțiune politică↑ poate să le dea↑ această încredere. În orice caz↓ dezamăgirea↑ + pe care o înțeleg↓ + am încercat-o fiecare dintre noi în diferite momente din viață↓ pe motive politice sau nu↓ dezamăgirea↑ nu e niciodată o scuză↑ pentru inacțiune.”

Locuțiunea adverbială transmite ideea că există alternative pentru rezolvarea unor situații dificile.

3. Mărci pragmatische ale acordului

DA

„MG: < R Haideți să facem o legătură cu Domnia Sa. R>

TB: Da□ vă rog.”

Marcă pragmatică fatică, exprimă acordul lui Traian Băsescu față de ideea pe care o are Mircea Geoană. Poate exprima și ironia acestuia în momentul în care aude ce spune adversarul său politic, convins fiind că nu va răspunde persoana la care se face referire în timpul dezbatерii politice.

„AS: Și ca niște femei↑ ce suntem↓] să facem și puțină ordine aici.

VT: Da.”

Adverbul este marcă pragmatică ce exprimă faptul că vorbitorii sunt de acord cu ideile emise de către ceilalți participanți la dezbaterea politică.

CORECT

„MB: fiindcă Constituția interzice mandatul imperativ. Da’ IArăși↓ eu nu cred că NUmai printr-o astfel de interdicție rezolvăm proBLEma.

VP: <P Corect. P>

Adverbul transmite acordul politicianului cu privire la enunțul emis de către antevorbitor.

AŞA

„TB: Dumnezeu dă↓ da' nu bagă în traistă↓ domnu’:: Antonescu. (râsete și aplauze în sală)

CA: Aşa e.”

Adverbul este o marcă pragmatică de confirmare a spuselor interlocutorului.

OK

CA: <F căpuŞAT toată Ţara asta↑ F>]

EB: Spune Crin Antonescu în această seară. OK.

4. Mărci pragmaticale ale atenției

DA

„MM: Domnule Antonescu↓ un român care vă votează//

CA: Da?

MM: speră că va scădea cota unică↓ aşa cum ați promis în program.”

Adverbul transmite curiozitatea și interesul politicianului.

BINEÎNȚELES

„RA: în sensul în care sănț↑ R> sănț↑ + echipe de [monitorizare] care vin în țară.

MM: [Bine'nțeles.]”

Adverbul transmite tratarea cu indiferență a mesajului emis de către RA. Repetiția acestuia generează incredibilitate din partea auditoriului.

5. Mărci pragmaticale ale solicitării acordului

DA?

„EB: prin a- prin aprobare taCItă↓ <R ca să vedeți de ce-i bun bicameralismu’↓ R> da?

VP: De acord.”

NU?

„VT: Da vă rog. Nu sănț frumoase↑] și de bun gust?

AS: Sânț frumoase. Nu sănț mită↓ nu? pentru ziariști.

Adverbele da?, nu? sunt mărci pragmaticale de solicitare a acordului interlocutorului, utilizate de către vorbitor.

6. Mărci pragmaticale ale dezacordului

NU

„MB: e:¶ În primu' rând↓ vedeti↓ noi SÂNtem↑ în relații foarte bune. Si aproape de reciprocitate↓ + dumneavoastră↑ mă apostrofați ca:↑ + [domnu' BEla.

CMA: Nu↓ mă iertați.] [Nu nu.”

7. Mărci pragmaticale reformulative

DE FAPT

„EB: /Ă Din nefericire□ reprezintă o primă brEșă□ de fapt + este un bulevard mAre□ care se deschide acum□ în:: distrugerea Legii anticorupție o sută șaizeci și unu□ pe care + Parlamentul României a adoptat-o.”

Locuțiunea adverbială rectificativă contribuie la clarificarea informației transmise, stabilind o relație între enunțuri.

Concluzii

În studiul de față, s-a intenționat a se pune în lumină rolurile adverbului privit din perspectivă pragmatică, utilizat în discursul politic românesc actual. S-au folosit corpusurile avute la dispoziție, pentru a susține faptul că în discursul politic românesc actual sunt prezente adverbe – mărci pragmaticale, îndeplinind roluri pragmatici, precum: solicitarea acordului, exprimarea acordului sau a dezacordului, reformularea unor idei, concesia, marcarea atenției interlocutorului la dezbaterea politică, ordonarea ideilor în discurs.

BIBLIOGRAPHY

1. Fraser, Bruce, Pragmatic markers, în Pragmatics, Volume 6, Issue 2 (1996), p. 167-190, <https://benjamins.com/online/prag/pdf/af0d5173-0b88-4d7d-8e1b-03dc2d5c8cc7/prag.6.2/prag.6.2.03fra.pdf>.
 2. Guțu Romalo, Valeria, Gramatica limbii române, Editura Academiei Române, vol. II, București, 2008.
 3. Hoară Cărăușu, Luminița, Elemente de analiză a structurii conversației, Editura „Cermi”, Iași, 2003.
 4. Hoară Cărăușu, Luminița, Teorii și practici ale comunicării, Editura „Cermi”, Iași, 2008.
 5. Ștefănescu, Ariadna, Conectori pragmatici, Editura Universității din București, București, 2007.
- Surse electronice
<http://www.cdep.ro/>.
<https://dexonline.ro/>.
- Corpusuri
Hoară-Cărăușu, Luminița (coordonator), Corpus de limbă română vorbită actuală nedialectală, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași, 2013.
Şedința Camerei Deputaților din 30 martie 2004, Emil Boc – EB, PDL.
Şedința Camerei Deputaților din 23 martie 2004, Emil Boc – EB, PDL.